

ואם כן, לעולם, לכולי עלמא, בין למתניתין ובין לברייתא, נותנין הלחי עד פיקה של גררת, אלא דברייתא סברה כרבי חנינא בן אנטיגנוס דאפשר לשחוט בפיקה של גררת [דהיינו מוגרמת], ולהכי קרי לאותו מקום "בית השחיטה", ומתניתין רבנן היא דסבירא להו דאין שוחטין שם, ולהכי תנן עד פיקה של גררת ולא קרי לאותו מקום "בית השחיטה"⁽¹⁴⁾.

ואיבעית אימא: הא והא רבנן, ומאי האי

נוטלה ובית השחיטה עמה, והיינו יותר למטה כלפי הגוף מפיקה של גררת?

ומתריצין: **לא קשיא, הא דמתניתין — רבנן היא, והא דברייתא — רבי חנינא בן אנטיגנוס היא.**

דתניא: מוגרמת, דהיינו בהמה שנשחטה למעלה מבית הבליעה — פסולה.

העיר רבי חנינא בן אנטיגנוס על מוגרמת שהיא כשרה.

יקשה איך מועילה מחילת הכהנים באותו זמן ומקום להחשב כנתינה.

ונפקא מינה לאופן שאחד הכהנים אינו רוצה לוותר על חלב הקיבה, שלהרמב"ם אין חייב ליתן לו, דהוי כהלכו בו הנמושות שהבא אחריהן אין חייבין ליתן לו, ולהטור צריך מחילת כל הכהנים באותו זמן ומקום, וזה שלא מחל נוטל. וראה בר"י קורקוס שכתב שאין נותנים לו. [ובדרכי תשובה [ס"ק כ"א] הביא דעות שבמקום שאין הכהנים מניחים את חלב הקיבה אין אחד מהן יכול למחול].

וראה בדרך אמונה שכתב ליישב קושית החזו"א על פי הטור, שכיון שכל כהן יכול לומר שאינו מוותר על החלב, נמצא שהכהן המקבל את הקיבה נחשב מכירי כהונה כלפי החלב, שהרי אי אפשר לחלקו מנתינת הקיבה, והרי הוא כזוכה ומוותר לבעלים, ונמצא שקיים מצות נתינה בחלב.

עוד יש לומר, על פי מחלוקת האחרונים אם מועילה מחילת הכהנים גם בזרוע עצמה, שהכרתי [סק"ד] נקט שמחילה מועילה בכל דבר, אך הר"י קורקוס ופר"ח [סק"ט] נקטו שרק בעור וצמר מועילה מחילה כי אינם מפורשים בקרא ואתי מריבוי, ואם כן יתכן שבבשר המתנות שיש בו מצוות נתינה לא תועיל

שוק מארכובה ולמטה דברי רבי יהודה, וחכ"א מארכובה ולמעלה, ולהרמב"ם לא שייך שלמטה מארכובה יחשב שוק כנגד זרוע, שאין בו שני פרקים.

ובמעשה רב [סי' ק"ה] מובא שהגר"א אמר שהזרוע היא עצם א' ודלא כהפוסקים. ואף על פי כן נתן ב' עצמות, ובדרך אמונה תמה שאם החמיר על עצמו ורצה ליטול גם עצם התחתון היה צריך ליטול ג' עצמות ולא ב', שהרי השו"ע פסק כרש"י שצריך ליטול העליון והאמצעי, ואם חש לדבריו ורצה להוסיף עליהם היה צריך ליטול גם עצם התחתון. עי"ש.

14. החזו"א [יו"ד ד' ז'] תמה הרי אין הבעלים מקיימים מצוות נתינה במחילת הכהנים, שהרי אמרו בגיטין ל. כי רק במכירי כהונה נחשב נתינה. וכתב שמאחר שכל הכהנים נהגו בזה עין יפה, דין החלב כלקט אחר שהלכו בו הנמושות, ואף על גב דלעיל אמרו שאם אין כהן מעלה אותן בדמים, יש לחלק בין אופן שהסכימו להפקירו שנחשב כאילו ניתן והופקר.

וביאורו יתכן רק בלשון הרמב"ם [פ"ט הי"ט] "וכבר נהגו הכהנים להניח חלב הקיבה", אך הטור ושו"ע כתבו שצריך לתת גם את החלב, אלא אם כן נהגו הכהנים להניחו וכו', ולדבריהם